

דף מח.

אור"ח סימן שמט פעיף א

עין משפט א.ב.

א. כל אדם יש לו ארבע אמות בר"ה שיכול לטלטל בהם^א, ואם האדם אמתו קטנה נותנים לו ד' אמות של אדם בינוני שכל אמה ששה טפחים, ואם הוא אדם גדול מודדין לו כאמתו.

אור"ח סימן שצו פעיף א

א. מהנאמר "שבו איש תחתיו" נלמד שיש לאדם ארבע אמות בכל מקום^ב, אפי' יצא מחוץ לתחום^ג, ולכל אדם מודדים הד' אמות באמה שלו.

הגה: הד' אמות מודדין אותם מרווחות^ד והוא באמצע^ה, וי"א שמותר להלך ארבע אמות לכל צד^ו מהיכן שעומד, אבל לטלטל אין לו אלא ד' אמות עם אלכסון^ז כמ"ש בסי' שמ"ט.

נ. מעירובין מ"ח. והטעם דכתיב שבו לכם איש תחתיו והכוונה ישיבת כל איש ביום השבת יהיה כשיעור "תחתיו" דהיינו כשיעור אורך כל גופו והוא ג' אמות ועוד אמה לפישוט ידיו ורגליו.

ובר"ה מודדים הד' אמת מצומצמות אבל היוצא מחוץ לתחום שנתנו לו ג"כ ד' אמות שם מודדים מרווחות כמבואר בסי' שצ"ו ברמ"א, מ"ב אות ה'.

ס. עירובין מ"ח. ומהנאמר "אל יצא איש ממקומו" נלמד אלפים אמה או י"ב מילין לחולקים שגם הם מדרבנן כמבואר בסימן שצ"ז.

ע. שהרי משה ע"ה אמר לאותן שיצאו מחוץ לתחום "אל יצא איש ממקומו", טור.

פ. ויכול ללכת בהן אף באלכסון שעולה עוד אמה ושלשה חומשין, מ"ב אות ו'.

צ. עיין במ"ב אות ז' מהט"ז והגר"א שכתבו שצריך לכתוב זה אחר תיבת לכל צד, אך מהכה"ח אות ח' לא נראה כך בדעת מר"ן השו"ע.

ק. אבל לדעה ראשונה אין לו רק ד' אמות לאותו צד שבירר, ואם בירר למקום אחד אינו יכול לחזור ולברור במקום אחר ולדעה שניה א"כ יש לו ד' אמות לכל צד סביבותיו דהיינו שמנה אמות, מ"ב אות ח'. ועיין במ"ב אות ט'.

ר. למקום שבירר, מ"ב אות י'.

עין משפט ג.ד.ה.

או"ח סימן שעה פעיף א

א. שלש חצרות פתוחות זו לזו **ש** ופתוחות לר"ה **ת**, וערבה כל אחת מהחצרות עם האמצעית, והחיצונית לא ערבו יחד, החיצונית אסורות זו עם זו בכלים ששבתו בבתיהם, והחצר האמצעית מותרת עם כל אחת מהן והן מותרות עמה.

א. ב. אם נתנו החיצונית ערובין בבית אחד באמצעית **א** שלשתן מותרות זו בזו, גם אם החיצונית לא ערבו זו עם זו.

ש. דאם אינם פתוחות זו לזו אינם יכולות לערב יחד.

ת. ה"ה למבוי, וה"ה אם החיצונית לבד פתוחה לר"ה או למבוי, והאמצעית יש לה דריסת רגל יחד עם הפנימית הדין כך, דכל אחת מותרת עם האמצעית, אפי' החיצונית הפתוחה לר"ה, ואין הפנימית יכולה לאסור עליה דרגל המותרת במקומה אינה אוסרת שלא במקומה וכמו בסעיף ב'.

א. דהוי כאילו דרין כולן באמצעית, אבל בב' בתים נפרדים באמצעית או נתנו ערובין בחיצוניות, החיצוניות אסורות זו בזו.